

6. CARINSKI PROPISI

Gorivo koje je sadržano u normalnim rezervoarima vozila koja privremeno ulaze oslobođena su uvoznih pristojbi i taksi i ne podliježu zabrani niti ukidanju uvoza.

Odvojeni dijelovi koji se uvoze radi servisa ili popravke određenog vozila koje privremeno ulazi, oslobođeni su privremeno plaćanja uvoznih pristojbi i taksi i ne podliježu zabrani niti ukidanju uvoza. Ugovorne strane mogu zahtijevati da takvi dijelovi imaju potvrdu sa naznakom privremenog uvoza. Zamijenjenim dijelovima se skida plomba, izvoze se ili se uništavaju pod carinskim nadzorom.

U Bernu, 1. prosinca 2000.

Ovaj protokol sačinjen je u dva originala na francuskom i službenim jezicima Bosne i Hercegovine pri čemu je svaki tekst jednako vjerodostojan.

Za Vijeće ministara BiH
minister inozemnih poslova
dr. **Jadranko Prlić**, v. r.

Za Švicarsko federalno vijeće
savezni savjetnik
šef Konfederalnog departmana
za inozemne poslova
Joseph Deiss, v. r.

Članak 3.

Ova će odluka biti objavljena u "Službenom glasniku BiH" na bosanskom, hrvatskom i srpskom jeziku i stupa na snagu danom objave.

Broj I-02-01-42/02
5. veljače 2002. godine
Sarajevo

Predsjedatelj
Predsjedništva BiH
Jozo Križanović, v. r.

29

Na temelju članka V točka 3. (d) Ustava Bosne i Hercegovine, Predsjedništvo Bosne i Hercegovine, na 123. sjednici održanoj 5. veljače 2002. godine, donijelo je

ODLUKU

O RATIFICIRANJU SPORAZUMA IZMEĐU BOSNE I HERCEGOVINE I DRŽAVE KUVAJT O POTICANJU I RECIPROČNOJ ZAŠTITI INVESTICIJA

Članak 1.

Ratificira se Sporazum između Bosne i Hercegovine i Države Kuvajt o poticanju i recipročnoj zaštiti investicija, potpisan u Kuvajtu, 13. lipnja 2001. godine na bosanskom, hrvatskom, srpskom, arapskom i engleskom jeziku, po dobivenoj suglasnosti Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine na temelju Odluke PS BiH broj 3/02 od 17. siječnja 2002. godine.

Članak 2.

Tekst Sporazuma glasi

SPORAZUM

IZMEĐU BOSNE I HERCEGOVINE I DRŽAVE KUVAJT O POTICANJU I RECIPROČNOJ ZAŠTITI INVESTICIJA

Bosna i Hercegovina i Država Kuvajt, (u daljnjem tekstu: Države ugovornice);

U želji da stvore povoljne uvjete za razvoj ekonomske suradnje između dvije države, a posebno za investicije investitora jedne Države ugovornice na teritoriju druge Države ugovornice;

Svjesne da će poticanje i recipročna zaštita takvih investicija doprinijeti stimuliranju poslovne inicijative i povećanju prosperiteta u obje Države ugovornice;

Sporazumjele su se sljedeće

Članak 1.
Definicije

U svrhe ovog sporazuma

1. Izraz "investicija" označavat će sve vrste sredstava ili prava na teritoriju jedne Države ugovornice koja posjeduje ili kontrolira direktno ili indirektno investitor druge Države ugovornice, a koja uključuju imovinu ili pravo koje se sastoji od ili ima oblik:

- pokretne ili nepokretne imovine ili bilo kojih odnosnih imovinskih prava kao što su pravo zakupa, hipoteke, zaloga i jemstva;
- preduzeće ili dionice, akcije, ili drugi oblici učešća u kapitalu, te obveznice, ili drugi oblici dugovnih kamata u kompaniji, kao i druga dugovanja i zajmovi i hartije od vrijednosti izdati od strane bilo kojeg investitora Države ugovornice;
- potraživanja u novcu ili potraživanja bilo kojih drugih sredstava ili izvršenja prema investicionom ugovoru koja imaju ekonomsku vrijednost;

d) prava intelektualne svojine, uključujući, ali ne isključivo autorska prava, zaštitne znakove, patente, industrijske dizajne i modele i tehničke procese, know-how, trgovačke tajne, trgovačko ime i ugled tvrtke (goodwill);

e) sva prava odobrena po zakonu, ugovoru ili na osnovu licenci ili dozvola dat ih prema zakonu, uključujući prava na ispitivanje, istraživanje, ekstrakciju ili korišćenje prirodnih resursa, kao i prava na preduzimanje drugih ekonomskih ili komercijalnih aktivnosti ili vršenje usluga.

Izraz "investicija" također se odnosi na "prihode" zadržane u svrhu reinvestiranja i na prihode od "likvidacije" kako su ovi izrazi definirani u daljnjem tekstu.

Bilo koja promjena oblika investiranih ili reinvestiranih sredstava ili prava neće utjecati na njihov karakter kao investicija.

2. Izraz "investitor" u odnosu na Državu ugovornicu označavat će:

- fizičko lice koje ima nacionalnost ili državljanstvo te Države ugovornice sukladno njezinim važećim zakonima;
- Vlada ili Vijeće ministara Države ugovornice;
- bilo koje pravno lice koje je konstituirano ili osnovano po zakonima i propisima odnosne Države ugovornice, kao što su institucije, fondovi za razvoj, agencije, fondacije i druge statutarne ustanove i organi vlasti, te kompanije.

3. Izraz "kompanija" označavat će bilo koji pravni subjekt, bilo da jeste ili nije organiziran za stjecanje materijalne dobiti, bilo da je u privatnom ili vladinom vlasništvu ili kontroli, koji je konstituiran prema zakonima Države ugovornice ili je u posjedu ili pod efektivnom kontrolom investitora Države ugovornice, a uključuje korporaciju, trust, partnerstvo, društvo jednog lica, filijalu, zajedničko ulaganje, udruženje ili drugu sličnu organizaciju.

4. Izraz "prihodi" označavat će iznose dobivene od investicije bez obzira na oblik u kojem se plaćaju, a posebno, mada ne isključivo, uključivat će profite, kamate, dobit od kapitala,

2/11
e

dividende, rojalitete, kao i upravljanje, tehničku pomoć ili druga plaćanja ili naknade, zatim plaćanja u naturi, bez obzira na njihovu vrstu.

5. Izraz "likvidacija" označavat će bilo koje rješenje s posljedicom potpunog ili djelomičnog odricanja od investicije.
6. Izraz "teritorij" označavat će teritorij Države ugovornice uključujući bilo koju oblast koja pripada teritorijalnom moru koja, sukladno međunarodnom pravu, jeste ili može, u daljnjem tekstu, biti označena prema zakonima Države ugovornice, kao područje nad kojim Država ugovornica može vršiti prava ili jurisdikciju.
7. Izraz "slobodno konvertibilna valuta" označavat će bilo koju valutu koju Međunarodni monetarni fond odredi, od vremena do vremena, kao slobodno upotrebljivu valutu sukladno članovima sporazuma Međunarodnog monetarnog fonda i bilo kojeg amandmana uz to.
8. Izraz "bez kašnjenja" označavat će takav period koji se normalno zahtijeva za izvršenje potrebnih formalnosti za transfer plaćanja. Navedeni period započet će na dan na koji bude dostavljen zahtjev za transfer i može se na računu produžiti za jedan mjesec.

Članak 2.

Dopuštanje i poticanje investicija

Svaka Država ugovornica na svom će teritoriju i sukladno svojim važećim zakonima i propisima dopustiti i podsticati investicije od strane investitora druge Države ugovornice.

Svaka Država ugovornica će, u pogledu investicija dopuštenih na njenom teritoriju, odobriti takvim investicijama sve potrebne dozvole, suglasnosti, odobrenja, licence i ovlašćenja u onom obimu i pod onim rokovima i uvjetima kako je to određeno njezinim zakonima i propisima.

Države ugovornice mogu konsultirati jedna drugu na bilo koji način koji one smatraju odgovarajućim, u cilju poticanja i olakšavanja investicionih mogućnosti unutar njihovih teritorija.

Svaka Država ugovornica će, zavisno od svojih zakona i propisa koji se odnose na ulazak, boravak i rad fizičkih osoba, u dobroj vjeri ispitati i pridati odgovarajuću važnost, bez obzira na državljanstvo ili građanstvo, zahtjevima ključnog osoblja uključujući glavne rukovodne i tehničke osobe koja su zaposlene u svrhu izvršenja investicija na njezinom teritoriju, kako bi ušli, privremeno ostali i radili na njezinom teritoriju. Bliskim članovima obitelji ovog ključnog osoblja također će se odobriti sličan tretman u pogledu ulaska i privremenog boravka u Državi ugovornici domaćina.

Kada robe ili osobe u vezi s investicijom treba da budu prevezeni, svaka Država ugovornica će, u mjeri u kojoj je to dozvoljeno po njezinim zakonima i propisima, dopustiti operaciju prijevoza od strane preduzeća druge Države ugovornice.

Članak 3.

Zaštita investicija

Investicije investitora obje Države ugovornice uživat će u svako doba pošten i ravnopravan tretman i punu zaštitu i sigurnost na teritoriju druge Države ugovornice na način suglasan s prihvaćenim principima međunarodnog prava i odredbama ovog sporazuma. Nijedna Država ugovornica neće ni na koji način proizvoljnim ili diskriminatorским mjerama štetno utjecati na korišćenje, upravljanje, izvođenje, rad, proširivanje ili prodaju ili drugo raspolaganje investicijama.

Svaka Država ugovornica objavit će sve zakone, propise, sudske odluke i administrativne propise, procedure i smjernice koje se odnose ili direktno utječu na investicije investitora druge Države ugovornice na njezinom teritoriju.

Svaka Država ugovornica osigurat će efikasna sredstva utvrđivanja potraživanja i osnaženja prava u odnosu na investicije. Svaka Država ugovornica osigurat će investitorima

druge Države ugovornice pravo pristupa njezinim sudovima pravde, administrativnim tribunalima i agencijama i svim drugim tijelima koja vrše sudsku vlast, kao i pravo da ovlaste osobe po svom izboru koje su kvalificirane po važećim zakonima i propisima za utvrđivanje potraživanja i ostvarivanje prava u svezi njihovih investicija.

4. Nijedna Država ugovornica ne može nametnuti obvezatne mjere kao uvjet za osnivanje, stjecanje, proširivanje, korišćenje, upravljanje, izvođenje ili rad investicija investitora druge Države ugovornice, koje mogu zahtijevati ili ograničavati nabavku materijala, energije, goriva ili sredstava za proizvodnju, transport ili operaciju bilo koje vrste ili ograničavati marketing proizvoda unutar ili van njezinog teritorija, ili bilo koje druge mjere koje imaju efekt diskriminacije investicija investitora druge Države ugovornice u korist investicija njezinih vlastitih investitora ili investitora trećih država.

Nadalje, u granicama ovog sporazuma, investicije neće u Državi ugovornici domaćina biti podvrgnute zahtjevima izvršenja koji bi mogli biti štetni po njihovu izvodljivost ili štetno utjecati na njihovo korišćenje, upravljanje, izvođenje, rad, proširivanje, prodaju ili drugi oblik raspolaganja.

5. Investicije investitora bilo koje Države ugovornice neće u Državi ugovornici domaćina biti predmet sekvestacije, konfiskacije ili bilo kojih drugih sličnih mjera osim u sklopu redovnog zakonskog postupka i sukladno važećim principima međunarodnog prava i drugim relevantnim odredbama ovog sporazuma.

6. Svaka Država ugovornica pridržavat će se bilo koje obveze ili garancije koju je preuzela u pogledu investicija investitora druge Države ugovornice na svome teritoriju.

Članak 4.

Tretman investicija

1. U pogledu korišćenja, upravljanja, izvođenja, rada, proširivanja i prodaje ili drugog raspolaganja investicijama izvršenim na njezinom teritoriju od strane investitora druge Države ugovornice, svaka Država ugovornica odobrit će tretman ne manje povoljan od onog koji ona u sličnim situacijama odobrava investicijama svojih vlastitih investitora ili investitora bilo koje treće države, zavisno šta je najpovoljnije.

2. Međutim, odredbe ovog članka neće biti tumačene tako da obvezuju jednu Državu ugovornicu da na investitore druge Države ugovornice osigura korist od bilo kakvog tretmana, prednosti ili privilegije koja rezultira iz:

- a) bilo koje carinske unije, ekonomske unije, zone slobodne trgovine, monetarne unije ili drugog oblika regionalnog ekonomskog aranžmana ili drugog sličnog međunarodnog sporazuma kojima je članica ili to može postati bilo koja od Država ugovornica;
- b) bilo kojeg međunarodnog regionalnog ili bilateralnog sporazuma ili drugog sličnog aranžmana ili domaće zakonske regulative koji se u potpunosti ili uglavnom odnose na oporezivanje.

Članak 5.

Kompenzacija za štetu ili gubitak

1. Kada investicije izvršene od strane investitora bilo koje Države ugovornice trpe štetu ili gubitak usljed rata ili drugog oružanog sukoba, vanrednog državnog stanja, revolta, građanskih nemira, pobune, ustanka ili drugih sličnih događaja na teritoriju druge Države ugovornice, bit će im od strane druge Države ugovornice, u pogledu restitucije, obeštećenja, kompenzacije ili drugog izmirenja, odobren tretman ne manje povoljan od onog koji druga Država ugovornica odobrava svojim vlastitim investitorima ili investitorima neke treće države, zavisno šta je najpovoljnije.
2. Bez utjecaja na stavak 1., investitorima jedne Države ugovornice koji u bilo kojem od slučajeva navedenih u tom

stavku trpe štetu ili gubitak na teritoriju druge Države ugovornice kao posljedicu:

- a) rekvizicije njihove imovine ili njezinog dijela od strane njezinih snaga ili vlasti;
- b) uništenja njihove imovine ili njezinog dijela od strane njezinih snaga ili vlasti koja nije uzrokovana u borbenoј akciji ili nije zahtijevana potrebom situacije,

bit će odobrena promptna, adekvatna i efektivna kompenzacija za štetu ili gubitak pretrpljen tokom perioda rekvizicije ili kao rezultat uništenja njihove imovine sukladno važećoj proceduri.

Članak 6.

Eksproprijacija

- a) Investicije izvršene od strane investitora jedne Države ugovornice na teritoriju druge Države ugovornice neće biti nacionalizirane, eksproprijirane, oduzete ili podvrgnute direktnim ili indirektnim mjerama koje imaju djelovanje ekvivalentno nacionalizaciji, eksproprijaciji ili oduzimanju posjeda (u daljnjem tekstu zajednički nazvano eksproprijacija) od strane druge Države ugovornice izuzev za javnu svrhu u svezi intemih potreba te Države ugovornice i uz promptni, adekvatnu i efektivnu kompenzaciju, te pod uvjetom da se takve mjere preduzimaju na nediskriminatorskom osnovu i sukladno propisnom zakonskom postupku koji je u općoj primjeni.
- b) Takva kompenzacija bit će isplaćena do iznosa stvarne vrijednosti eksproprijirane investicije i bit će određena i obračunata sukladno međunarodno priznatim principima procjene na osnovu pravedne tržišne vrijednosti eksproprijirane investicije u vrijeme neposredno prije nego što je preduzet čin eksproprijacije ili prije nego što je eksproprijacija objavljena, zavisno od toga koje je ranije (u daljnjem tekstu: datum procjene). Ta kompenzacija bit će obračunata u slobodno konvertibilnoj valuti koju će odabrati investitor, po važećem deviznom kursu za tu valutu na datum procjene i sadržavat će kamatu po komercijalnoj stopi utvrđenoj na tržišnom osnovu, ali ni u kojem slučaju niže od važeće LIBOR kamatne stope ili ekvivalentne, od datuma eksproprijacije do datuma plaćanja.
- c) Ukoliko se gore navedena tržišna vrijednost ne može odmah brzo utvrditi, kompenzacija će se utvrditi na pravednim principima uzimajući u obzir sve relevantne faktore i okolnosti, kao što su investirani kapital, karakter i trajanje investicije, vrijednost zamjene, porast vrijednosti, tekući prihodi, diskontna vrijednost toka gotovine, računovodstvena vrijednost i ugled (goodvill). Investitoru će se hitno isplatiti konačno određeni iznos kompenzacije.

2. U svjetlu principa postavljenih u stavku 1. i bez štete po prava investitora iz članka 9. ovog sporazuma, oštećeni će investitor imati pravo na hitnu reviziju svog slučaja od strane sudskog ili drugog kompetentnog i nezavisnog organa Države ugovornice koja je izvršila eksproprijaciju, uključujući procjenu njegove investicije i plaćanje odgovarajuće kompenzacije.

3. Radi dalje izvjesnosti, eksproprijacija će uključivati situacije u kojima Država ugovornica eksproprijira sredstva kompanije ili poduzeća koje je osnovano ili konstituirano po važećim zakonima na njezinom teritoriju, a u kojem investitor druge Države ugovornice ima investiciju, uključujući vlasništvo dionica, obveznica ili drugih prava ili interesa.

4. U svrhe ovog sporazuma, izraz "eksproprijacija" također će uključivati intervencije ili regulacione mjere Države ugovornice, koje imaju *de facto* efekat konfiskacije ili eksproprijacije, pri čemu njihov efekat rezultira stvarnim lišavanjem investitora njegovog vlasništva, kontrole ili bitnih beneficija na njegovoj investiciji ili koji mogu rezultirati gubitkom ili štetom u ekonomskoj vrijednosti investicije, kao što su zamrzavanje ili blokiranje investicije, nametanje proizvoljnog ili pretjerano

visokog poreza na investiciju, prisilna prodaja svih ili jednog dijela investicije ili drugi slični akti ili mjere.

5. Potraživanje kompenzacije sukladno principima i odredbama ovog članka postoji također kada kao rezultat akcije Države ugovornice u bilo kojoj kompaniji, u kojoj investiciju vrše investitori druge Države ugovornice, investicija bude u biti oštećena.

Članak 7.

Transfer plaćanja u svezi investicija

1. Svaka Država ugovornica garantirat će investitorima druge Države ugovornice slobodan transfer u i izvan njezinog teritorija plaćanja u svezi investicije, uključujući transfer:
 - a) početnog kapitala i bilo kojeg drugog dodatnog kapitala za održavanje, upravljanje i razvoj investicije;
 - b) prihoda;
 - c) plaćanja po ugovoru, uključujući plaćanja amortizacije glavnice i nastalih kamata, koja se vrše po ugovoru o kreditu;
 - d) autorskih honorara i naknada za prava iz članka 1. stavak 1.(d);
 - e) prihoda od prodaje ili likvidacije čitave investicije ili bilo kojeg njezinog dijela;
 - f) zarada i drugih naknada za osoblje angažirano iz inozemstva u svezi investicije;
 - g) plaćanja kompenzacije sukladno čl. 5. i 6.;
 - h) plaćanja koja se odnose na članak 8.; i
 - i) plaćanja koja proizilaze iz riješenih sporova.
2. Transferi plaćanja prema stavku 1. bit će izvršeni bez odgadanja ili restrikcija i, osim u slučaju plaćanja u naturi, izvršit će se u slobodno konvertibilnoj valuti. U slučaju kašnjenja u izvršenju zahtijevanih transfera, oštećeni investitor imat će pravo da primi kamate za taj period zakašnjenja.
3. Transferi će se izvršiti po važećem tržišnom deviznom kursu Države ugovornice domaćina na dan transfera za valutu koja se transferira. U nedostatku deviznog tržišta, kurs koji će se primjenjivati bit će najnoviji kurs koji se primjenjuje na inteme investicije ili devizni kurs određen sukladno pravilima Međunarodnog monetarnog fonda ili kurs za konverziju valuta u specijalna prava vučenja ili dolar Sjedinjenih Američkih Država, zavisno od toga koji je najpovoljniji za investitor.

Članak 8.

Subrogacija

1. Ako Država ugovornica, njena naimenovana agencija ili neka druga strana koju ona naimenuje, a koja je konstituirana ili osnovana u toj Državi ugovornici (Osiguratelj) vrši plaćanje po obeštećenju ili garanciji koje je preuzela u pogledu investicije na teritoriju druge Države ugovornice (Država domaćin). Država domaćin priznat će:
 - a) ustupanje Osiguratelju po zakonu ili putem zakonske transakcije svih prava i potraživanja koji rezultiraju iz te investicije; i
 - b) pravo Osiguratelja da ostvaruje sva ta prava i da osnaži ta potraživanja, kao i da preuzme sve obveze vezane za investiciju na osnovu subrogacije.
2. Osiguratelj će imati pravo u svim situacijama na:
 - a) isti tretman u pogledu stečenih prava i potraživanja i obveza koje je preuzeo na osnovu ustupanja pomenutog u stavku 1.;
 - b) sve uplate primljene na osnovu tih prava i potraživanja koja je prvobitni investitor imao pravo da primi na osnovu ovog sporazuma s obzirom na dotičnu investiciju.

Članak 9.

Rješavanje sporova između Države ugovornice i investitora

1. Sporovi koji nastanu između Države ugovornice i investitora druge Države ugovornice u pogledu investicije ove druge na

2/1
e

- teritoriju prve države, rješavat će se što je moguće više, na prijateljski način.
2. Ako se takvi sporovi ne mogu riješiti u roku od šest mjeseci od datuma kada je jedna strana u sporu zatražila rješavanje na prijateljski način davanjem pismene obavijesti drugoj, spor će biti dostavljen na rješavanje, po izboru investitora strane u sporu sukladno slijedećem:
 - a) ranije dogovorenim procedurama za rješavanje sporova;
 - b) međunarodnoj arbitraži sukladno slijedećim stavovima iz ovog članka.
 3. U slučaju da investitor odabere da dostavi spor na rješavanje međunarodnoj arbitraži, investitor će dalje pribaviti svoju pismenu suglasnost da se spor dostavi jednom od slijedećih tijela:
 - a) Međunarodnom centru za rješavanje investicionih sporova (Centar), ustanovljenom prema Konvenciji za rješavanje investicionih sporova između država i državljana drugih država otvorenoj za potpis u Washingtonu 18. ožujka 1965. godine (Vašingtonska konvencija), ako su obje Države ugovornice potpisnice Vašingtonske konvencije i ako se Vašingtonska konvencija može primijeniti na spor;
 - b) arbitražnom tribunalu ustanovljenom prema arbitražnim pravilima (Pravila) Komisije Ujedinjenih naroda o međunarodnom trgovinskom pravu (UNCITRAL), mada ova Pravila mogu biti modificirana od strane u sporu (Organ za naimenovanje pomenut u članku 7. Pravila bit će generalni sekretar Centra); ili
 - c) arbitražnom tribunalu konstituiranom sukladno arbitražnim pravilima bilo koje arbitražne institucije za koju se uzajamno dogovore strane u sporu.
 4. Bez obzira na činjenicu da investitor može podnijeti spor obvezujućoj arbitraži prema stavku 3., on može, prije institucije arbitražnog postupka ili tokom postupka, tražiti pred sudskim ili upravnim tribunalima Države ugovornice, koja je strana u sporu, privremeno oslobađanje u cilju očuvanja njegovih prava i interesa, pod uvjetom da ono ne uključuje zahtjev za plaćanje bilo kakvih šteta.
 5. Svaka Država ugovornica ovim daje neopozivu suglasnost za podnošenje investicionog spora na rješavanje obvezujućoj arbitraži sukladno izboru investitora prema stavku 3. (a) i (b) ili uzajamnom sporazumu obje strane u sporu prema stavku 3. (c).
 6. a) Suglasnost data u stavku 5. zajedno sa suglasnošću datoj po stavku 3. bit će dovoljan uvjet za pismeni sporazum strana u sporu za svrhe svakog od njih, Poglavlje II Washingtonske konvencije, Pravila dodatne institucije, član II Konvencije Ujedinjenih naroda o priznavanju i izvršavanju stranih arbitražnih odluka, sačinjene u New Yorku, 10. lipnja 1958. godine ("Njujorška konvencija") i članak 1. Arbitražnih pravila UNCITRAL-a.
 - b) Bilo koja arbitraža prema ovom članku, kao što može biti uzajamno dogovoreno između strana u sporu, mora se održati u državi koja je potpisnica Njujorške konvencije. Zahtjevi podneseni arbitraži prema ovom stavku smatrat će se da su nastali iz komercijalnih odnosa ili poslova u svrhe članka 1. Njujorške konvencije.
 - c) Nijedna Država ugovornica neće dati diplomatsku zaštitu niti podnijeti međunarodnu tužbu u pogledu bilo kakvog spora koji se odnosi na arbitražu, osim u slučaju da se druga Država ugovornica ne pridržava i ne postupa sukladno donesenoj odluci u tom sporu. Međutim, diplomatska zaštita za svrhe ovog podstavka neće uključivati neformalne diplomatske razmjene isključivo u cilju olakšanja rješavanja spora.
 7. Arbitražni tribunal, ustanovljen prema ovom članku, odlučivat će u svezi spomih pitanja sukladno pravilima zakona, kao što može biti dogovoreno između strana u sporu. U odstupu takvog sporazuma, on će primjenjivati zakon Države ugovornice u sporu, uključujući njezina pravila o sukobu zakona i priznata pravila

- međunarodnog prava koja se mogu primjenjivati, također uzimajući u obzir bitne odredbe ovog sporazuma.
8. U svrhu članka 25.(2)(b) Vašingtonske konvencije, investitor, ukoliko nije fizička osoba, koja ima državljanstvo Države ugovornice u sporu na dan pismene suglasnosti koja se odnosi na stavak (6) i koji je, prije nego nastane spor između njega i te Države ugovornice, pod kontrolom investitora druge Države ugovornice, tretirat će se kao "državljanin druge Države ugovornice", a za svrhu članka 1.(6) Pravila dodatne arbitraže tretirat će se kao "državljanin druge Države".
 9. Odluke arbitraže, koje mogu sadržavati odluku o kamati, bit će konačne i obvezujuće za strane u sporu. Svaka Država ugovornica odmah će izvršiti svaku takvu odluku i donijet će odredbe za efektivno o snaženje tih odluka na njezinom teritoriju.
 10. U bilo kakvim procedurama sudskim, arbitražnim ili drugim ili pri osnaženju bilo koje odluke u svezi investicionog spora između Države ugovornice i investitora druge Države ugovornice, Država ugovornica neće koristiti kao obranu svoj imunitet suvereniteta. Protuzahjev ili pravo odgaganja ne mogu se zasnivati na činjenici daje dotični investitor primio ili će primiti po ugovoru o osiguranju, obeštećenje ili drugu kompenzaciju za sve ili za dio njezinih navodnih šteta od bilo koje treće strane, bilo javne ili privatne, uključujući tu drugu Državu ugovornicu i njezina pod odjeljenja, agencije ili organe.

Članak 10.

Rješavanje sporova između Država ugovornica

1. Obje Ugovorne strane će, što je više moguće, rješavati svaki spor u pogledu tumačenja ili primjene ovog sporazuma putem konsultiranja ili drugih diplomatskih kanala.
2. Ako se spor ne riješi u roku od šest mjeseci od datuma kad je uložen zahtjev za takvim konsultiranjima ili drugim diplomatskim kanalima od strane bilo koje Države ugovornice i ukoliko se Države ugovornice inače ne suglase pismeno, jedna od Država ugovornica može, uz pismeni zahtjev drugoj od Država ugovornica dostaviti spor arbitražnom sudu sukladno slijedećim odredbama ovog članka.
3. Arbitražni sud bit će konstituiran na slijedeći način: svaka Država ugovornica imenovat će jednog člana, a ova dva člana suglasit će se o državljaninu treće države kao predsjedavajućem arbitražnog suda kojeg će naimenovati dvije Države ugovornice. Ovi članovi bit će imenovani u roku od dva mjeseca, a predsjedavajući Suda u roku od četiri mjeseca, od datuma kada je jedna od Država ugovornica informirala drugu Državu ugovornicu da namjerava podnijeti spor arbitražnom sudu.
4. Ako se ne udovolji rokovima u stavku 3., svaka od Država ugovornica može u odsustvu nekog drugog aranžmana, pozvati predsjednika Međunarodnog suda pravde da izvrši potrebna imenovanja. Ako je taj isti predsjednik Međunarodnog suda pravde državljanin jedne od Država ugovornica ili ako je na drugi način spriječen da izvrši navedenu funkciju, podpredsjednik Međunarodnog suda pravde bit će pozvan da izvrši potrebna imenovanja. Ako je potpredsjednik Međunarodnog suda pravde državljanin jedne od Država ugovornica i ako je i on također spriječen da izvrši ovu funkciju, član Međunarodnog suda pravde koji je slijedeći po zvanju a nije državljanin ni jedne od Država ugovornica bit će pozvan da izvrši potrebna imenovanja.
5. Arbitražni će sud donositi svoju odluku većinom glasova. Ova odluka donosit će se sukladno ovom sporazumu i prihvaćenim pravilima međunarodnog prava koja se mogu primijeniti i bit će konačna i obvezujuća za obje Države ugovornice. Svaka Država ugovornica snosit će troškove člana arbitražnog suda kojeg je imenovala ta Država ugovornica, kao i troškove njezinog predstavljanja u arbitražnim postupcima. Troškove predsjedavajućeg kao i druge troškove arbitražnog postupka

snosit će ravnomjerno dvije Države ugovornice. Međutim, arbitražni sud može, po svom nahodjenju, narediti da veći dio ili svi takvi troškovi budu plaćeni od strane jedne Države ugovornice. U svakom drugom pogledu, arbitražni sud odredit će svoj postupak.

Članak 11.
Odnos između Država ugovornica

Odredbe ovog sporazuma primjenjivat će se bez obzira na to da li postoje diplomatski ili konzularni odnosi između Država ugovornica.

Članak 12.
Primjena drugih pravila i razmjena informacija

1. Ako zakonodavstvo jedne od Država ugovornica ili obveze po međunarodnom pravu koje postoje ili će biti ustanovljene kasnije između Država ugovornica u dodatku ovom sporazumu, sadrže pravila, bilo opća ili posebna kojima se investicijama investitora druge Države ugovornice daje tretman koji je povoljniji od onog koji se osigurava ovim sporazumom, ova će pravila, u mjeri u kojoj su povoljnija za investitora, prevladati nad ovim sporazumom.
2. Na zahtjev bilo koje Države ugovornice razmijenit će se informacije o utjecaju koji zakoni, propisi, odluke, administrativne prakse, procedure ili politike druge Države ugovornice mogu imati na investicije obuhvaćene ovim sporazumom.

Članak 13.
Obim sporazuma

Ovaj sporazum odnosit će se na sve investicije, bilo da su postojeće ili da su izvršene od strane investitora bilo koje Države ugovornice na teritoriju druge Države ugovornice, nakon datuma stupanja na snagu ovog sporazuma.

Da bi se izbjegle nedoumice, ovaj sporazum ne daje prava niti obveze u odnosu na događaje, uključujući i one opisane u čl. 5. i

Članak 3.
Ova će odluka biti objavljena u "Službenom glasniku BiH" na bosanskom, hrvatskom i srpskom jeziku i stupa na snagu danom objave.

Broj 1-02-01-44/02
5. veljače 2002. godine
Sarajevo

Predsjedatelj
Predsjedništva BiH
Jozo Križanović, v.r.

6. ovog sporazuma, koji su se desili prije parafiranja Sporazuma, tj. prije 24. rujna 1997. godine.

Članak 14.
Stupanje na snagu

Svaka Država ugovornica obavijestit će drugu u pismenoj formi kad budu ispunjeni njezini ustavni zahtjevi za stupanje na snagu ovog sporazuma, a Sporazum će stupiti na snagu tridesetog dana nakon datuma primitka druge obavijesti.

Članak 15.
Trajanje i raskid

1. Ovaj sporazum ostat će na snazi za period od trideset (30) godina i nastavit će da važi dalje za isti period ili periode ako jednu godinu prije isteka početnog ili nekog slijedećeg perioda, jedna od Država ugovornica ne obavijesti drugu pismenim putem o svojoj namjeri da otkáže ovaj sporazum.
2. U pogledu investicija, koje su izvršene prije datuma kada obavijest o otkazu ovog sporazuma postala punovažna, odredbe ovog sporazuma i dalje će biti punovažne za period od dvadeset (20) godina od datuma otkaza ovog sporazuma.

U potvrdu gornjeg, odgovarajući opunomoćenici obje Države ugovornice potpisali su ovaj sporazum.

Sačinjeno u Kuvajtu dana srijeda, Rebiu-l-evvel 1422. godine po H, što odgovara danu 13. lipnja 2001. godine u dva originala na bosanskom, hrvatskom, srpskom, arapskom i engleskom jeziku, s tim da su svi tekstovi jednako autentični. U slučaju odstupanja, engleska verzija bit će mjerodavna.

Za Bosnu i Hercegovinu
Edhem Pašić, v. r.

Za Državu Kuvajt
Abdulmuhsin Y. Al-Hunaif, v. r.

PA
BO
14

15

16

17

18

19

PR
20

21